

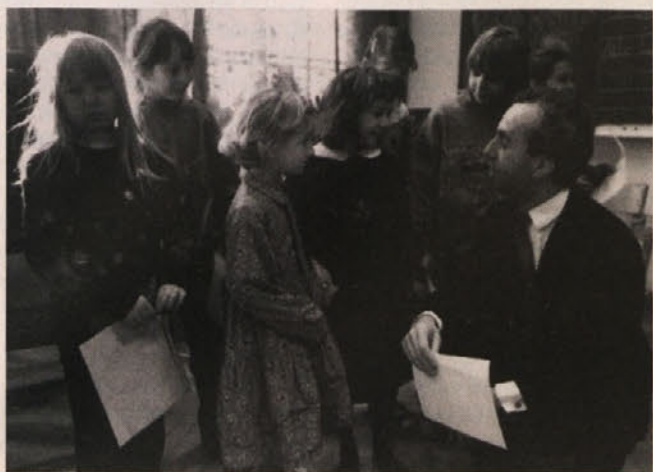
Zveza koroških partizanov

vabi na svoj

redni občni zbor,

ki bo v soboto, 5. marca 1994, ob 9.30
v restavraciji „Volkskeller“
v Celovcu, Bahnhofstrasse 44

Vabljeni vsi člani, znanci in prijatelji organizacije!

Spričevalo iz rok ministra

Kot drugod po deželi, so tudi na javni dvojezični šoli dočakali razdeljevanje polletnih spričeval in začetek semestrskih počitnic. Neobičajno pa je bilo, da je šolarjem spričevala razdelil minister za pouk Rudolf Scholten. Naj uživajo počitnice, jim je svetoval, in naj v teh dneh ne mislijo preveč na spričevalo, četudi morda ni najbolj uspelo. Sicer pa je pohvalil delo učiteljev te edine javne dvojezične ljudske šole v Celovcu. Minister je v petek, 18. februarja obiskal tudi dvojezično trgovsko akademijo. Posebej ga je zanimal njen delež pri ustanovitvi podobne institucije v Braziliji. Popoldan istega dne pa se je v kavarni Oscar srečal z najrazličnejšimi koroškimi umetniki, založniki, arhitekti in tudi z dvojezičnimi učitelji. Srečanje, ki ga je organizirala poslanka Melitta Trunk, je bilo zelo prisrčno, pa tudi naporno.

Podpora slovenskim organizacijam

Razprava v zunanjepolitičnem odboru državnega zbora Slovenije o financiranju zamejskih slovenskih organizacij se je zataknila pri koroških Slovencih. Medtem ko levosredinske stranke zagovarjajo pariteto, pa bi radi predvsem Krščanski demokrati skupaj z Ljudsko stranko in Socialdemokrati, da se „upoštevajo dejanske razmere, pa tudi izid glasovanja o demokratičnem zastopstvu“, kot je zapisano v NT.

Dejstvo je, da so odločili glede financiranja Slovencev v Italiji tako, da si levica in desnica delita podpore v enaki višini. Kljub temu, da je vsem znano, da so strukture leveice bistveno močnejše od desnih. Financiranje je, kot iz tega sledi, v škodo levici. Za Koroško pa bi radi našli, kot pravijo v Ljubljani, drug model, češ: en model ne more biti prikladen za vse manjšine. Torej naj bi o tem odločalo glasovanje, kjer ni šlo za „merjenje moči“ in ki je bilo, kot vemo, silno samovoljno izvedeno, in jasno, v prid Narodnemu svetu.

In za Koroško bi Krščanski demokrati radi našli drug ključ: ne kot v Italiji 50:50 v odstotkih, pač pa seveda spet v škodo takoimenovane leveice.

Pogovori med Ljubljano in Celovcem so spet stekli

Na seji Kontaknega komiteja med Slovenijo in Koroško (ta forum je po domala treh letih predaha spet zaživel), ki je bila v torek, 22. februarja v Ljubljani, je Slovenija pokazala svojo načelno pripravljenost za izstop z jedrske energije, vendar iz bistvenim časovnim zamikom. V naslednjih desetih letih ni pričakovati izstopa, ker mora Ljubljana sebi zagotoviti zadostno alternativno energijo, obenem pa mora ta korak uskladiti s solastnico krške nuklearke, to je republiko Hrvaško. In kot je znano, je

energija iz Krškega tudi za Zagreb in njegovo gospodarstvo izjemnega pomena.

Določena sprememba politične linije pri obravnavi Krškega je spoznavna tudi na Koroškem. Celovec ne zahteva več takojšnje prekinitve delovanja jedrske elektrarne, ampak za izstop iz te nevarne energije nudi pomoč in podporo. 13. aprila bojo Slovenija, Koroška in Hrvaška predstavile v Ljubljani varnostno anketo o Krškem.

Glavna točka seje Kontaknega komiteja, ki jo je vodil

državni sekretar Peter Venclj, koroško delegacijo pa vicedeželni glavar Peter Ambrozy, so bila gospodarska vprašanja, predvsem pretok robe ter podpis carinskega dogovora med Slovenijo in Avstrijo. Vse to so točke, ki jih je možno rešiti zgolj na meddržavniški ravni, torej med Ljubljano in Dunajem, a bi Celovec lahko odigral pomembno vlogo „slovenskega lobija“.

Na dnevnem redu so bili še odprtje dveh novih mejnih prehodov na Lužah in na Pavličevem sedlu, zagotovitev in varo-

vanje skupnih rezerv pitne vode v Karavankah in kulturna izmenjava. V dveh pogovornih urah tem seveda ni bilo možno izčrpno obravnavati, ampak sta jih obe strani samo načeli. To velja tudi za manjšinske zadeve in za skupni turistično-smučarski projekt na Peci. Koroška je načela tudi zadevo brezcarinskih trgovin, tako imenovanih duty free-shopov, češ da oškodujejo obmejne koroške trafikante.

Naslednje zasedanje kontaktnega komiteja bo predvidoma poleti v Celovcu.

Preberite:

- str. 2: Stranka Zelenih
Politična diskusija v Borovljah
Podtikanja in natolčevanja
- str. 3: Intervju s Ch. Wuttejem,
kandidatom Liberalnega foruma
- str. 4: Občinska seja v Selah
je odprla rano
- str. 7: Koledar porabskih Slovencev
- str. 8: Šport

Mestno gledališče v Celovcu,
Mladinsko gledališče iz Ljubljane,
Slovenska prosvetna zveza

vabijo na predstavo

Gospodična Julija

(August Strindberg)

Režija: Edvard Miler

v soboto, 26. februarja 1994, ob 20. uri
v občinski center v Šentrupertu
v Celovcu

Ponovitve vsak dan od torka, 1. marca, do
sobote, 5. marca, vselej ob 20. uri.
V nedeljo, 6. marca, ob 15. uri!

Socialdemokratske žene Koroške, Zveza slovenskih žena, Slovenska prosvetna zveza i. dr.

vabijo na ogled predstave

ŠHEREZADA

(Ivo Svetina)

Režija: Tomaž Pandur

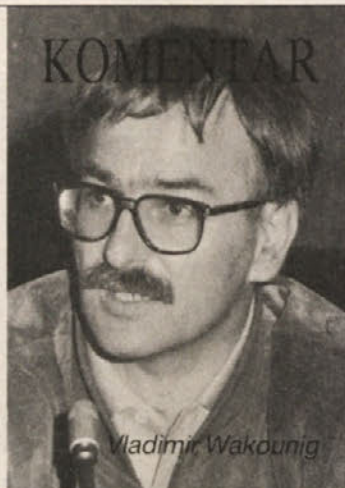
v nedeljo, 27. februarja 1994, ob 19.30
v Mestno gledališče v Celovcu

Gostuje Mladinsko gledališče iz Ljubljane s predstavo, ki je v zgodovini slovenskega gledališča najbolj uspešna. Mladinsko gledališče je z njo poželo vrsto mednarodnih nagrad in priznanj.

Vstopnice dobite pri prirediteljih in pol ure pred začetkom predstave v gledališču!

Zadnji „naš tednik“ (18. 2. 1994) je na prvi strani z velikimi črkami prinesel sledeči naslov: „Jasna zahteva evropskega parlamenta.“ Če že tako velik naslov, potem mora biti nekaj zelo pomembnega in izvanrednega, sem si mislil. Začel sem brati, ker me je zanimala napovedana novica. Že takoj pri prvem stavku pa se mi je zataknilo, ker piscu nikakor ni šlo za novico, ki jo je napovedal z velikim naslovom,

Vladimir Wakounig

Namesto stvarnosti podtikovanje in polemiziranje

marveč za polemiko z „nekaterimi slovenskimi funkcionarji“.

Tisto, kar je bilo napovedano z velikim kričečim naslovom, je piscu čisto očitno služilo samo temu, da „nekateri slovenske funkcionarje“ spet izpostavi tednikovemu posmehu. Do stvarne informacije mu ni bilo. Kajti če bi mu šlo za to, da bralce/bralke informira o važnem dokumentu evropskega parlamenta, potem bi moral vsaj odgovoriti na sledeča vprašanja:

* Kateri evropski parlament je kdaj in kje sklepal o tem dokumentu?

* Kako se imenuje ta dokument?

* Kaj je vsebina dokumenta?

* Katere so „pristojne države“, ki „morajo skleniti pravna in administrativna določila, ki omogočajo narodnim manjšinam ohranitev in razvoj njihovega jezika“?

* Ali je Avstrija tudi med „pristojnimi državami“?

Če bi pisec vsaj približno odgovoril na ta vprašanja, bi bilo poročilo stvarno in zadovoljivo. Mešanje informacij in polemike pa je predvsem značilno za nivo časopisa s „krono“. Povsem nejasno mi je, da je pisec skušal s tem dokumentom brati levite „nekaterim slovenskim funkcionarjem“, ki jih tudi ni poimenoval.

Zato sledeče v pojasnilo: Ta „jasna zahteva evropskega parlamenta“ je Poročilo odbora za kulturo, mladino, izobrazbo in medije o jezikovnih in kulturnih manjšinah v Evropski skupnosti. O tem poročilu je sklepal parlament Evropske skupnosti na svojem zasedanju od 7.-10.2.1994 v Strasbourgu. Ker je to dokument parlamenta Evropske skupnosti oz. Evropske unije, je sklep namenjen tistim državam, ki so trenutno članice Evropske skupnosti. Zaenkrat ta sklep za Avstrijo nima kake politične „obveznosti“, ker Avstrija še ni članica Evropske unije.

„Nekaterim slovenskim funkcionarjem“ podtikavati kaj drugega, kakor zahteva ta dokument, je skrajno neumno in zlonamerno. Ti „nekateri slovenski funkcionarji“, ki se brigajo za med-

kulturne odnose, se zavzemajo, da npr. dobi slovensčina bistveno funkcijo v dvojezičnem šolstvu. Zato so ti „slovenski funkcionarji“ podprli pritožbo pri Ustavnem sodišču glede dvojezičnosti v četrth razredih ljudske šole. Ti „slovenski funkcionarji“ se skupaj z drugimi kulturnimi aktivisti zavzemajo za projekt medkulturnega in večjezičnega radia za Koroško, da bi s tem slovensčini dali nadregionalni medijski pomen. Našel bi lahko še druge stvari, ki se popolnoma ujemajo s sklepi zgoraj omenjenega dokumenta Evropskega parlamenta. Ne poznam niti enega izmed teh „nekaterih slovenskih funkcionarjev“, ki bi oporekal priporočilom in zahtevam glede pospeševanja manjšinskih jezikov.

Zdi se mi, da je ta dokument politično in moralno za oblikovanje in utrjevanje demokratične kulture preveč pomemben, da bi ga kdorkoli zlorabljal za političen drobiž in podtikovanje. Če je pisec hotel ta dokument zlorabljal za podpihovanje političnega vzdušja znotraj slovenske manjšine, potem se je sam diskvalificiral. Zanima me, kako pojmuje kot žurnalista svojo poklicno odgovornost. Kakšen odnos ima do bralcev/bralk? Mu je do tega, da stvarno in obširno informira in s tem razčiščuje možne nesporazume? Ali pa misli, da slovenskim bralcem/bralkam zadostujeta dezinformacija in zavajanje? Koliko mu je do resnice? S svojim plitkim namigovanjem pisec postavlja cilje tega dokumenta, namreč oblikovanje mirne in demokratične Evrope, na glavo, in jih s takim načinom pisanja že sam razveljavi.

Bralce/bralke „našega tednika“ bi si zaslužili/zaslužile stvarno, neprikrito in seriozno poročanje o tem pomembnem dokumentu. Namesto tega pa je to poročanje spet bilo samo nadaljevanje žurnalizma, ki ga v zadnjih tednih vse pogosto najdem v „tedniku“: veliki kričeči naslovi s kratkimi, poenostavljenimi, površnimi in celo izkrivljenimi informacijami.

Proti novi železnici skozi Podjuno in Rož

Da politične diskusije še vedno vlečejo in polnijo dvorane, je pokazala prejšnji teden prireditelj v Borovljah. Na povabilo Kleine Zeitung so diskutirali zastopniki strank, ki kandidirajo za deželni zbor: Ingrid Zablatnik za EL, Karin Prucha za zelene, Karin Achatz za SP, gospa Haag za Liberalni forum (LF), Robert Lutschounig za VP in Martin Strutz za FP. Zanimanje prebivalstva je bilo precejšnje in dvorana mestne hiše je bila ravno prav velika.

Osrednja tema večera je bila jugovzhodna železniška tangenta (Südostspange), ki jo je ministrski svet že odobril. Tema je problematizirala prav zastopnica EL Ingrid Zablatnik in opozorila na grozeče posledice take železnice: prerezala bi Podjuno na dvoje, po njej bi dnevno grmel več sto vlakov in že danes je jasno, da bi ta železnica pomenila konec turizma v Podjuni in Rožu. Vrh tega bi prav Rožu, ki je itak že zelo obremenjen, prinesla dodatno breme. Dovoljena je enačica: dvojezično ozemlje kot deponija napredka.

Ostro proti tej visokofrekvenčni železnici je v imenu občanov, občinskega sveta in županov Roža nastopil tudi socialistični boroveljski župan Helmut Krainer. Skliceval se je predvsem na protestno reso-

lucijo občinskega sveta in svaril pred hudimi posledicami za gospodarstvo in sploh zdravje ljudi.

A Celovec je daleč in problemi podeželja zanj očitno majhni: Achatzeva in Strutz sta bila za izgradnjo železniške proge, ljudska stranka se je izmikala. Edinole EL, Zeleni in LF so jasno bili proti.

Da je bila diskusija zanimiva, sta svoje, in to je bilo kar precej, prispevali prav Ingrid Zablatnik in Karin Prucha. Lahko rečemo, da sta se dobro dopolnjevali. Zastopnica EL je na začetku publiko presenetila s svojim odločnim in argumentiranim nastopom za koroške Slovence, navrgla pa je kup odprtih vprašanj, predvsem železniški projekt jugovzhodne tangente (Südostspange) in pa grozeči fiasko pri financiranju

megalomanskih kanalskih projektov. Neokusni in nekvalificirani vmesni klici očitno efpejevske moške klientele je niso premotili.

Zelena zastopnica pa je vzela na muho koroški volilni red, ki diskriminira manjše volilne skupine, predočila je negativen razvoj v gospodarstvu in zahtevala okrepljeno upoštevanje ekoloških gospodarskih konceptov in zahtevala toleranco do narodne skupnosti in drugače mislečih. Strutz, Achatz in Lutschounig so se izkazali kot mojstri političnega jezika: veliko govoriti in malo povedati. Dosledno so bili proti spremembi trenutnega volilnega reda, pri čemer je svobodnjak manjše skupine zviška odpihnil v kot nepomembnosti. Da bi lahko okoli petnajst tisoč Korošcev, ki bodo glasovali za manjše skupine, ne bilo zastopanih v deželnem zboru, ga očitno ne zanima. Na slepo je hvalil Haiderja in obljubljal, da bojo svobodnjaki spremenili družbeno-politični sistem.

Publika je pri diskusiji zelo živo sodelovala. **wafra**

Z diskusije v Borovljah

V vizirju: Zeleni so postali odrasli

Začelo se je pred skoraj dvema desetletjema: pretila je atomska elektrarna Zwentendorf in izvenparlamentarne sile vseh taborov – od skrajno levičarskih tja do ekstremno desničarskih – so v skupnem nastopu izsilile referendum, ki prvič v drugi avstrijski republiki ni samo omajal moči legendarnega socialnega partnerstva, pač pa jo je zlomil. Skupni trud velikih strank, Zveze industrialcev ter Sindikalne zveze, ki so se vsi izrekli za uvedbo atomske energije v Avstrije, je bil zaman, ekološka zavest se je uveljavila proti profitarnim interesom etatizma.

Gibanje proti Zwentendorfu je bilo politično heterogeno in pestro: v njem so se pojavili (in bili organizatorično nedvomno najučinkovitejši) maoistični krogi ne več obstoječe Komunistične zveze, prav tako kakor reakcionarni krogi fundamentalnih struj katoliškega tabora in še desnejših kovov (Elisabeth Schmitz, Konrad Lorenz, prof. Tollmann ipd.). Kljub temu: uspešno gibanje proti Zwentendorfu je bilo prvi signal, da dotedanemu dokaj stabilnemu strankarskemu avstrijskemu sistemu odklenjuje signaliziralo je novo zavest nove generacije, ki se ni

dala in se ne da več podrejata starim strankarskim strukturam in predstavam in ki se je – po Zwentendorfovskem referendumu začela zavedati, da lahko nastopa kot samostojna in samozavestna politična sila v avstrijski strankarski politični puščavi.

In to ji je tudi na mah uspelo: od leta 1987 so Zeleni zastopani v avstrijskem parlamentu; v teku časa so se tudi otresli

dr. Franci Zwitter

otročkih boleznih: jasno začrtana linija jih ločuje od desničarskih ekoloških sanjačev in fanatikov kakor tudi levičarsko-radikalni akcionizem ni več njihov stigma.

Da z zgolj ekološkim programom za rešitev dreves in gozdov ne bodo uspešni, so spoznali; njihova težava je, da sicer opozarjajo na družbene probleme, teh argumentov pa se potem večinske stranke poslužujejo in jim tako vzamejo veta iz jader. To velja tako za ekološka vprašanja kakor za manjšinska in druga važna družbena vprašanja. Tematizirali so jih kot prvi Zeleni.

Kakor vse ankete izkazujejo, je volilni potencial Zelenih

podoben potencialu Liberalnega foruma: sloji mestnega meščanstva z višjo izobrazbo mlajše generacije.

Obeta se torej dvoboj med dvema novima prišlekoma: ekološko in družbeno-solidarno zasnovanim zelenim gibanjem na eni strani ter Liberalnim forumom, ki si je prisvojil koncept gospodarsko-liberalnega in samozadovoljnega programa. Oba nagovarjata volilce iste generacije.

Da si obe novi stranki dodatno sličita v ženskih vrhovnih kandidatkah, ki ob vseh anketah dosegata kar najboljše osebne ocene, zagotavlja izjemno napeto tekmo med egoliberalnim in zeleno-solidarnim volilnim taborom, ki bo verjetno v prihodnosti nadomestilo strankarski anahronistični avstrijski (in evropski) pluralizem.

Več kakor diferenca med socialistično in ljudsko stranko bo za družbeni položaj in razvoj izpovedala diferenca med Zeleno-alternativo in Liberalnim forumom, četudi se verjetno in morda (še) ne bo posebej izkazala v parlamentarnih mandatih. Kazala pa bo smer političnega družbenega razvoja.

Ali ste bili že prej strankarsko organizirani in kje?

Strankarsko se prej sploh nisem udeleževal. Sem pa seveda kot vsi ostali državljani, volil.

Ali vas je fasciniral način ločitve od FPÖ?

To zame ni bila tema, ampak to, kako so pri LF zastavili politiko. Da velja osnovna liberalna ideja, to je načelo osebne odgovornosti, načelo eficientnosti (Leistungsprinzip), da človeka jemljemo resneje in da ne mislimo, da država itak vse podari. LF utira novo pot. To pa je pot k novemu. Če bo uspela, bomo videli. Mislim, da že, kajti ko govorimo z ljudmi, vidimo, da je določena zavest že prisotna.

Prav zahtevo po »manj države« postavlja tudi FPÖ, načelo eficientnosti najdemo tudi pri njej. Na drugi strani pa imamo vse več brezposelnih, Koroška je še posebej prizadeta; stranke pa zahtevajo, naj država končno regulativno poseže vmes. Kje se LF in FPÖ dejansko razlikujeta?

Na gospodarskem področju cilji gotovo niso daleč narazen, a razlike so te: mi govorimo in se pogovarjamo z vsemi drugimi strankami, osnovno načelo našega delovanja je toleranca, kar pri FPÖ popolnoma manjka, saj stalno išče sovražnike. Najprej so to

mere s privatno zavarovalnino brez zakonsko urejene socialne varnosti?

No, bolniška zavarovalnina mora ostati državna. A tudi tu vidimo na Koroškem, da privatne bolnišnice znajo bistveno bolje gospodariti.

In kljub temu potrebujejo javna sredstva

Že, ampak manj.

Kako blizu je Liberalni forum najbolj ekstremnemu liberalizmu ali celo socialnemu darvinizmu?

Osnovna oskrba mora biti zagotovljena. Naš credo je ta: preden iščem pomoč pri državi, skušam biti sam uspešen. Država naj bi posegla vmes šele potem, ko bi vsa privatna sredstva bila že izčrpana. Samoiniciativa naj bi bila v ospredju.

Kakšen osebni odnos imate do slovenske narodne skupnosti in kako Liberalni forum stoji do tega vprašanja oz. do manjšin nasploh?

Mi menimo, da narodne skupnosti ne bi smeli definirati po jeziku, ampak pa običajih in navadah. To pa zato, ker je mnogo ljudi, in sam se štejem med nje, ki so v obeh narodih doma oz. bi to radi bili, pa zaradi nesrečnega razmejevanja ne morejo biti. Mi pravimo, da smo vsi Korošci, ne glede na jezik. Nadalje pri mnogih osebah sploh ni razpoznavno, kaj je njihov materin jezik,

liberalci ne moremo biti za obvezen jezikovni pouk. Ker pa smo za odprte meje, za širši gospodarski prostor NASA (Nord Adria Süd Alpen-Severni Jadran Južne Alpe), je znanje obeh deželnih jezikov samo pozitivno in prinaša prednosti. Osebnost se bom sedaj še bolj posvetil slovenščini, ki je ne obvladam tako dobro, kot bi to hotel in bi bilo potrebno. Res pa je, da se zanašam na zdravo pamet posameznika in veselje do učenja. V večji Evropi bo znanje jezikov pogoj – vsaj en svetovni jezik in jezik sosedov bo treba znati. V našem primeru je to slovenščina, na zgornjem Koroškem tudi italijanščina. Najbolje bi bilo, če bi znali kar oba jezika. In popolnoma vseeno je, ali je jezik materin ali pa priučen. Najboljši primer za omenjeno je prav zastopnica Enotne liste Ingrid Zablatnik, ki je prišla z Zgornje Avstrije in se je naučila slovenščine. In iz jezika delati tisti razpoznavni znak, mi ne gre v glavo.

Koroški volilni red tepe tudi Liberalni forum. Ali ga boste vzeli brez nadaljnega na znanje?

LF po volitvah načrtuje ustavno tožbo, ker je ta red zaradi neupoštevanja demokratičnih načel, predvsem načela sorazmerja, protustaven. Kajti povsod drugod v Avstriji, razen na Solnograškem, zadostuje določen procentni delež doseženih glasov za vstop v deželni zbor. Ovira z

Dr. Christian Wutte, Liberalni forum

Zavednim Slovincem smo ponudili, da kandidirajo na naši listi.

Dobro, to je integracijski model. A EL se ogreva za samostojen slovenski mandat.

Mi smo zato, da ovira osnovnega mandata odpade. Če bi potem bil dosežen tudi samostojni slovenski mandat, potem bomo to ocenili kot pozitiven razvoj.

raj Evropske unije, ki ima prekomerno identiteto.

Konflikt s koroškimi domovinskimi krogi je že programiran, ker stavljate pod vprašaj dogmo o meji, ki jo je menda postavil ali potegnil sam Bog. Z odprto mejo kot da koljete koroške svete krave.

To vemo, ampak mi v tem programu vidimo gospodarsko šanso in nočemo kopati novih jarkov. Nova vojna nikomur ničesar ne bi prinesla. Dejstvo pa je, da je Koroška najbolj revna zvezna dežela in si mrtve meje enostavno ne moremo privoščiti. Čemu tudi? Zakaj ne bi izrabili priložnosti, ki se nam nudi? Če je ne bomo mi, jo bo pa nekdo drug. Južna Tirolska kot jedro nekega mešanega področja ne vozi slabo. Sploh pa ne drži, da bi prebivalstvo bilo tako proti sodelovanju s Slovenijo in odprtim mejam.

EU in kmetje in tranzit?

Mi smo za članstvo, ampak za odločna pogajanja. Za vse pa velja sledeče: če ostanemo zunanaj, ne bomo na boljšem, kvečjemu na slabšem. Tudi EU si ne more privoščiti, da bogata Avstrija ostane zunanaj nje.

Ekologija: grozi nam jugovzhodna železniška tangenta, visokonapetostni električni vod. Oboje skozi južno Koroško, kjer živi manjšina.

Z železniško tangentno mi ne bomo soglašali, ker vemo, da so edine šanse Koroške v turizmu, ne pa v zazidavi in železnicah.

Kakšen turizem zagovarjate?

Kvalitativnega s podaljšano sezono. Sedanje kapacitete je treba boljše porazdeliti, ne pa zidati nove hotele. Osebnost sem šel pot seminarskega turizma.

Kakšno vlogo igra za vas v politiki etika? Ali vse podreujete uspehu?

Ne. Etika je zame pomembna in mislim, da liberalna načela najbolj odgovarjajo mojim predstavam. Docela tuja mi je krepitev sovraštva. Osnove dialoga nikoli ne smeš zapustiti, vsakdo mora ostati pogovorni partner.

Če fizik postane politik

Z dr. Christianom Wuttejem se je pogovarjal Franc Wakounig

tujci, potem so Slovenci, potem spet drugi. Torej določene stvari, ki so del našega programa in ki zadevajo obrobne skupine, v programu FP nimajo mesta. Obratno pa naš gospodarski liberalizem sega dalje. Mi zahtevamo totalno fleksibilizacijo dela. FPÖ je v tem vprašanju že sklenila kompromise, ker se že ozira na delavske okraje. Mi menimo, da država more ponuditi samo okvirne pogoje, ki naj podpirajo fleksibilizacijo. Nadalje je treba delo kot faktor poceniti, da tako dobimo več delovnih mest. To pomeni, da je treba plačilne stroške, ki so sedaj izredno visoki, znižati in namesto njih zvišati davek na energijo.

In kakšne posledice bi to imelo za socialno mrežo, za socialni standard? Kje hočete dobiti sredstva za financiranje tega standarda?

Mi hočemo preslojevanje sredstev. To bi pomenilo, da je treba surovine in stroje podražiti, delo pa poceniti. Trenutno je stvar obratna, podjetja znižujejo številno sodelavcev, ker je avtomatizacija dela bistveno cenejša. To je sicer možna, a ne najboljše pot. Socialni sistem je treba čisto na novo organizirati. Mi menimo, da bi prav pri penzijah morali podpirati samoprispevke, penzije firm in drugo.

V bistvu ta radikalni program meri na ameriške raz-

ker so v obeh jezikih doraščali. Tak primer je moj oče. Ta razmejitev med slovenščino in nemščino je po naše docela zastarela, nesodobna. Mi smo na stališču, da je načelno pozitivno, če kdo obvlada dva jezika. In to znanje je treba aktivno in pozitivno podpirati. A seveda ne s prisilo. Znanje obeh jezikov je treba pozdraviti in na to biti tudi ponosen. Znanje jezikov je nekaj pozitivnega.

Ali bi vi bili za obvezni dvojezični pouk na Koroškem?

Za obligatnega (obveznega) ne, a treba je slovenščino pospešeno in pozitivno ponuditi, in zanjo, če je treba, delati tudi reklamo.

Angleščina je tudi obligatna, obvezna?

Jaz bi šel celo tako daleč, da bi tudi angleščina ne bila obvezen predmet. Ponudil bi jezik kot takega in zanj delal tudi reklamo. Razumeti pa morate, da kot

osnovnim mandatom je res visoka. Če pomislimo, da manjše stranke skupno dobijo približno 15 odstotkov glasov, a ne pridejo v deželni zbor, to pomeni, da je toliko in toliko državljanov izključenih iz deželnega zbora.

Kaj si pričakujete od volitev, tudi, če ne bi prišli v deželni zbor?

Načelno to, da pridemo v deželni zbor. Možnosti so dobre. Prvotno smi mislili, da bomo osnovni mandat dobili v Celovcu, sedaj pa bi to lahko bilo v Špitalu.

V domovini matadorja Haselsteinerja?

To drži. Mi smo se o skupni platformi pogovarjali tudi z zastopniki Enotne liste, ker z našimi predstavami o toleranci nagovarjamo tudi njen potencial.

Kaj menite o lastnem slovenskem mandatarju v deželnem zboru?

DR. CHRISTIAN WUTTE

Rojen: 10. 1. 1957

Izobrazba: LŠ-Škocijan, gimnazija Velikovec, študij fizike na Dunaju. Po študiju znanstveni sodelavec na univerzi in raziskovalec pri Siemensu. Vmes opravil koncesijski izpit za hotelirja, sedaj vodi hotel Hormosana v Klopincu. Je oče dveh hčerk, (5 let, šest mesecev), žena davčna svetovalka. Navdušen obiskovalec gledaliških predstav in športnik. Znanje jezikov: angleščina, italijanščina in slovenščina (se izpopolnjuje). Prvi kandidat Liberalnega foruma v velikovškem okolišu.

To je jasno. In tudi, če bomo prišli v deželni zbor, bomo nastopili proti temu restriktivnemu volilnemu redu. To je jasno.

Prihajate iz dvojezičnega področja, ki meji na Slovenijo. In ta država ima dosti slabše pogoje za placiranje svoje robe na avstrijskem trgu kot druge države. Ta diskriminacija sega celo na področja kot višina brezcarinske mere pri uvažanju robe. Kaj pravite o prostoru Alpe-Jadran. Ali naj stike s Slovenijo okrepimo, naj zapremo vrata?

Mi smo za odpiranje vrat, za krepitev odnosov, ker je to vsem samo v korist in bilo bi žalostno, če bi tu nastala nova železna zavesa. Zato smo izdelali program NASA, ki predvideva izmenjavo na vseh področjih: kulturna in robna izmenjava, izmenjava študentov in tako naprej. Te programe naj podpira dežela, podjetja naj dobijo posebno podporo.

To pa pomeni, da je treba odpraviti vse pravne in psihološke ovire.

O tem sploh ni dvoma.

Imate politične stike z liberalci v Sloveniji?

Osebnost ne, stranka pa.

Je NASA protiutež EU?

Ne, ampak evropska regija znot-

Sele: Večinske stranke proti jezikovni enakopravnosti

Minula občinska seja v petek, 18. februarja, bo šla v anale selške zgodovine. Večina občinskih odbornikov slovenske občine je namreč po izrecni agitaciji socialističnega podžupana Franca Kropivnika, člana Delovne skupnosti slovenskih socialdemokratov, zavrnila predlog Enotne liste, da je treba zagotoviti dosledno uporabo dvojezičnosti, torej obeh deželnih jezikov, pri poslovanju in korespondenci občine. EL se je sklicevala na odstavek 3 člena 7 Avstrijske državne pogodbe.

Občinska seja v Selah je pokazala nerazumljiv odnos do slovenščine

Če bi predlog bil sprejet, bi občina vse odloke, odredbe, zapisnike, javne razpise, obvestila in dopisovanja morala dosledno voditi v obeh deželnih jezikih. Sedaj vse to delajo večinoma v nemščini. Zapis občinskih sej, ki tečejo v slovenščini, je zgolj nemški.

Izraz samospoštovanja

Podžupan Nanti Olip je predlog svoje frakcije dodatno sledeče utemeljil: dosledna raba slovenščine ne bi bila nič nenavadnega, ampak samo uradno priznanje in potrdilo dejanskega stanja. Občina bi s tem pokazala svojo odgovornost do ljudi in kraja, obenem bi to bilo izraz spoštovanja lastni zgodovini in domačega kraja. Sprejem predloga bi pomenil tudi politično odgovornost

za Sele in njihov razvoj in sploh bil ta sklep bil najboljši argument proti miselnosti intolerance in pozitivni znak v času, ko se ti pojavi krepijo.

Tako kot pri diskusiji o podpori Mlademu rodu (o tem več pozneje), se je tudi v tej zadevi kot prvi – in v bistvu edini – oglašil proti Franci Kropivnik. Trdil je, da je v Selah praksa pred teorijo, in da sploh nima smisla, da bi o dosledni uporabi dvojezičnosti sklepali, ker da je v Selah itak perfektna. V bistvu je že tako izdelana, da je postaja v breme občini (!). Sploh pa bi bil ta sklep samo „flajsaufgaba“. In vse to je Kropivnik trdil le nekaj časa zatem, ko je župan prebral skoraj tričetrt ure dolg zapisnik zadnje občinske seje – seveda samo v nemščini. Šel se je celo strokovnjaka za prevode in izjavljal, da bi se občinski

odborniki kregali o smislu besed oz. pravilnosti prevoda in nekaj takega da on ne bo dopustil. Sploh pa, dokler bo on imel v Selah kaj govoriti ali soodločati (tako po seji), bo vse ostalo pri starem in ne bo dosledne uporabe dvojezičnosti.

Glasovanje je bilo samo še formalna zadeva: EL (4 glasovi) je glasovala za, proti sta bila Robert Mak (FP) in Johan Oraže (SP), glasu so se pa vzdržali župan Engelbert Wasner, Franci Kropivnik, Tomaž Ogris (vsi SP) in Oto Mak (VP). Zastopnik svobodnjakov je po seji dejal, da mu je Kropivnik v bistvu vzel besede iz ust.

Večina sklepov soglasnih

Potek seje je bil tako konstruktiven, da je emocionalen in z ničemer utemeljen nastop socialističnega podžupana v zadevi dvojezičnosti v bistvu vse presenetil. Na njegovo pobudo je občinski svet soglasno sklenil, da bo občina odslej načrtno nadzorovala hudournike, da ne bi prišlo do poplav ali večjih naravnih nesreč. Soglasno je občinski svet načelno podprl sofinanciranje kartiranja občine, ki ga bo letos izvedla deželna vlada. Z nadzorom stojišč kant za odpad bo občina poverila nekaj oseb in izdelavo študije o odplakah je občinski svet namenil najugodnejšemu ponudniku, to je DI. Herbertu Sernu. Študija bo stala 280.000 šilingov.

Na predlog EL bo občina postavila cestno svetilko med gostilno Male in Lipanom, za vrata na koru v stari cerkvi, sedanja mrtvašnica, pa je po mnenju večine odbornikov pristojen župnijski svet.

Predlog o nakupu brezžične sirene (na akumulatorski po-

gon) (180.000 šil.) je bil preložen na eno od prihodnjih sej, ker je odbornik Hanzi Čertov opozoril na alternativno možnost oskrbovanja sedanje sirene z električnim tokom.

Malce zataknilo pa se je pri podpori Mlademu rodu. Obči-

na bo na predlog EL nosila stroške (1200 šilingov) za Mladi rod, ki ga dobivajo otroci prve in druge stopnje obeh občinskih šol. Sklep je bil sprejet z osem proti trem glasovom, kot „protiargumentator“ je nastopil podžupan Kropivnik. Za podporo je glasoval tudi zastopnik FP.

Franc Wakounig

Ani Blatnik: Sklep mi je nerazumljiv

Podpredsednica DS slovenskih socialdemokratov in socialdemokratov in socialdemokratska kandidatka za deželni zbor Ana Blatnik je po zavrnitvi dosledne uporabe dvojezičnosti v Selah sledeče izjavila: **Brez pridržkov in odločno sem za dvojezičnost in predlog o dosledni uporabi dvojezičnosti v Selah tudi podpiram. Zato mi je večinski sklep občinskega sveta popolnoma nerazumljiv.**

Selski sklep pa tudi kaže, da v zadevi dvojezičnosti poteka v socialdemokratski stranki določen razvoj zorenja in sploh ni vprašanje, da je in mora biti dvojezičnost nekaj popolnoma samoumevnega in ne zgolj izraz dobre volje ali neke milosti. Dvojezičnost je bogastvo, zanjo se bom dosledno zavzemala.

Nečasten sklep

Sklep proti dosledni uporabi dvojezičnosti v selskih občinskih zadevah je v bistvu prava sramota in izraz dvomljivega odnosa do lastne identitete, do samega sebe. Obenem pa je izraz globoke nedemokracije. Nasprotniki predloga niso prinesli niti enega stvarnega in utemeljenega protiargumenta. Ostali so na ravni agitacije, za katero smo mislili, da je že zdavnaj del zgodovine. In značilno za to vrsto agitacije je bilo in je, da je a priori, od vsega začetka proti argumentom druge politične skupine ali stranke. In ker ta stranka nima potrebne večine v odboru, z njenimi predlogi lahko igraš pingpong, kot se ti zdi in kadar se ti zljubi.

Selski NEIN je tisti zelnik, na katerem raste intoleranca, na katerem propada dialog in na katerem se začenja bohotiti tako imenovana nažrtost nad politiko. Najbolj žalostno pa je, da je vloga glavnega agitatorja

proti enakopravnosti domačega jezika igral človek, ki nima majhnih zaslug za našo narodno stvar in ki je bil tudi ustavnovni član Delovne skupnosti slovenskih socialdemokratov. Zato je jasna izjava Ane Blatnikove tembolj razveseljiva in važna, ker ne smemo zaradi posameznih članov metati cele skupine v določen kot. Morda bo neko celo ugovarjal, da je odklonitvi botrovala osebna zamera ali druga oblika nespodobnih sosedskih odnosov? Če bi bilo res tako, zakaj pa ta nesoglasja niso že prej izbruhnili, se pokazala pri drugih zadevah in sklepih?

Selski sklep je ponoven dokaz, da smo še daleč od zrele, spodobne in evropske linije v manjšinskem vprašanju. Cesar nismo zmogni v malem živeti, tega tudi v velikih okvirih ne bomo znali. To velja tudi za toleranco. Ta bo zdaj v Selah potrebna. **wafra**

ZSO k volitvam

Na svoji seji sta upravni in nadzorni odbor Zveze slovenskih organizacij obravnavala tudi vprašanje bližajočih se volitev 13. marca 1994. ZSO pozdravlja dejstvo, da koroški Slovenci ali pa slovenskogovoreči kandidirajo na različnih strankarskih listah. Taki ljudje kandidirajo na listah EL, Socialdemokratov, Zelenih in ÖVP. Tudi Liberalni forum je ponudil kandidaturo koroškemu Slovincu. To je izraz idejnopolitičnega pluralizma, ki je pristojen znotraj slovenske manjšine na Koroškem. Dejstvo, da Slovenci kandidirajo na različnih strankarskih listah, lahko prispeva k izboljšanju političnega vzdušja v deželi, kar je pogoj za uresničevanje pravic, ki izhajajo iz člena 7 Avstrijske državne pogodbe.

Narodnostna konfrontacija v preteklosti je privedla do tega, da so bile večinske stranke ujete v past nemškega nacionalizma. S tem, da sta se ustanovili manjšinski krožek Zelenih in Delovna

skupnost avstrijske narodnosti v SPÖ, nadalje s tem, da so tudi znotraj ÖVP vidni določeni premiki v odnosu do manjšinskega vprašanja, in ne nazadnje s tem, da tudi Liberalni forum zagovarja sožitje in sodelovanje med večino in manjšino, so se pogoji za konstruktivnejše reševanje odprtih vprašanj manjšinskih pravic izboljšali.

ZSO je prepričana, da bodo koroški Slovenci volili tiste stranke, ki ustrezajo njihovim svetovnonazorskim, socialnim, ekonomskim in družbenim interesom. Zato ZSO v smislu svojega odprtega pojmovanja narodnostne pripadnosti in svojega levoliberalnega profila ne daje volilnih priporočil za eno ali drugo stranko. ZSO poziva k volilni udeležbi, ker le tako lahko prispevamo, da 13. marca zvečer ne bomo doživeli kakih neljubih presenečenj, ki bi ne bila v prid demokraciji. Vsak naj podpre kandidate po svoji vesti in presoji!

Zapis o razpadu države in njene ideje

Pri Mohorjevi založbi je prejšnji teden izšel dnevniški zapis „Chronologie eines Zerfalls“ (Kronologija razpada) o večletnem umiranju in razpadanju države Jugoslavije in s tem tudi jugoslovanske ideje. Avtor tega osebno obarvanega in neposrednega dokumentarca je kolega dr. Gerhard Seifried, svojčas urednik KTZ, nato poročevalec ORF iz Jugoslavije in sedaj korespondent iz Nemčije.

Seifriedov jezik je stvaren, skoraj suhoparen, kar je poleg obilne informacije in doživete ter dobrega prikaza vidnega in zakulisnega političnega razvoja v bivši Jugoslaviji skozi več let brezdvomno največji čar te knjige. Seifried ni senzacionalističen in informiranja ne podreja tržni ceni, ampak se drži norm žurnalistične etike, da je dobra informacija objektivna, dobro rešerširana in seveda zanimiva in aktualna.

Razpon zapisa sega od tistih julijskih dni (daljnega?) leta 1990, ko je v Kočevskem Rogu, kraju pokončnega boja partizanov proti okupatorju in

kraju pokončavanja in pobijanja tisočih domobrancev po vojni bilo spravno bogoslužje, pa do lanskega junija, ko se vrača z Dalamcije domov. Vmes pa je strnjena vsa tragika in drama na prvotnih jugoslovanskih in poznejših osamosvojenih tleh posameznih držav. Tragika, ki pretresa svet in obenem svojo krutost vse bolj zgublja v poplavi in morju drugih informacij.

Seifriedov zapis je važen in pomemben doprinos k spoznavanju in dojetanju nastanka kriz in njihovega razpleta na račun in v škodo prebivalstva, kultur in sploh sožitja. To je tudi zapis o zmagoviti poti absurdnega in groznega v določenem času in prostoru.

Knjigo lahko kupite pri obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu, cena je 165 šilingov.

Franc Wakounig

Avtor Gerhard Seifried s predsednikom R Slovenije Milanom Kučanom. V sredi Samo Kobenter, novinar Standarda.

Javna dvojezična ljudska šola 24
Ebenthaler Straße 24
9020 Klagenfurt/Celovec

Dan odprtih vrat

v petek, 4. marca 1994
od 8. do 10. ure v vseh
razredih

Za vse, ki se zanimajo za
dvojezično izobrazbo svojih
otrok v Celovcu

VPISOVANJE

v vse razrede

Javne dvojezične ljudske šole
za šolsko leto 1994/95

12. marca 1994
od 8. do 12. ure

Prinesite s seboj: rojstni list
otroka, potrdilo o državljanstvu
staršev ali otroka. Javna dvojezična
šola v Celovcu posreduje otrokom
dobro osnovno izobrazbo v slovenščini
in nemščini. Šola je v neposredni bližini
Mladinskega doma, ki dodatno nudi:
varstvo za vašega otroka, glasbeno
izobrazbo v okviru Glasbene šole,
sodelovanje v lutkovni skupini.
Podrobnejše informacije
dobite pri vodstvu (tel. 547-411)
Brigita Hambrusch, ravnateljica.

Pestre dejavnosti jeseniških fotoamaterjev

Pred nedavnim so se na občnem zboru zbrali člani foto kluba „Andrej Prešeren“ z Jesenic, kjer so poročali o dejavnosti v letu 1993 ter podali program za leto 1994. V klubu, ki ima 73 članov, posvečajo veliko pozornosti strokovnjaki, zato so dosegli na področju fotografije vidne dosežke. V njihovih vrstah je en kandidat mojstra fotografije, 5 članov ima naziv fotoamater I. stopnje, 9 članov je fotoamater II. stopnje, naziv III. stopnje pa ima 19 fotoamaterjev. Glavni moto kluba je, da v letošnjem letu pridobijo kakšnega mojstra ali vsaj kandidata mojstra, saj imajo danes vse možnosti. Med pestrimi dejavnostmi kluba so tudi razstave doma in v tujini. Marca je bila v salonu Dolik na Jesenicah spominska razstava kandidata mojstra fotografije Francija Kolmana, v razstavnem salonu na Javorniku pa je bila razstava ob 60-letnici foto kluba Hrastnik. Mladi slovenski fotografi so se predstavili na razstavi „Mladi fotografi se predstavljajo“, ki je bila na osnovni šoli Tone Čufar na Jesenicah. Janez Avsenik je samostojno razstavljal v Radovljici in na Dovjem, Jani in Sandi Novak sta se predstavila na Javorniku, Franci Sluga pa je svoje planinske motive razstavljal na Koroški Beli. Sep-

tembra je bila skupinska razstava članov kluba v počastitev krajevnega praznika Javornik-Koroška Bela. Ena glavnih nalog kluba je bila izpolnjena z

otvoritvijo medklubske razstave „Človek in kovina“. Izvedenih je bilo tudi šest dia predavanj, o delu kluba pa so redno poročali v razstavnem oknu na

Rudi Benetik razstavlja v Špetru

Ob Dnevu slovenske kulture je bila v Beneški galeriji v Špetru odprta osebna razstava slovenskega koroškega umetnika Rudija Benetika. Z razstavo, ki je prva osebna razstava koroškega ustvarjalca v špetrski galeriji, želi galerija vzpostaviti tesnejše stike s tem specifičnim prostorom slovenskega etničnega ozemlja, s katerim se doslej ni veliko povezovala, saj se bo tudi na tak način krepila zavest pripadnosti skupnemu kulturnemu prostoru, kot je na otvoritveni svečanosti poudarila predsednica Društva beneških likovnih umetnikov Donatella Ruttar.

Sočasno mladi umetnik razstavlja tudi v ljubljanski Equini. Razstava v Beneški galeriji bo odprta do 28. februarja (vsak delavnik od 17. do 19. ure). Pri odprtju razstave je sodeloval tudi pevski zbor Pod lipo, svoj pozdrav pa so prinesli pokrajinski odbornik za kulturo Primo Marinig ter občinska odbornica Bruna Dorbolč.

jeseniški železniški postaji. Uspešno je bilo tudi delo z mladimi, med najboljše mentorje pa vsekakor sodi Andrej Malenšek. V svojih vrstah imajo tudi dva častna člana: 93-letni Jože Truhlar in 83-letni Jaka Čop (na sliki).

Tudi za letošnje leto so v jeseniškem foto klubu „Andrej Prešeren“ pripravili obširen program. Maja bodo na osnovni šoli na Koroški Beli organizirali mladinsko foto razstavo treh dežel „Pokrajina '94“, junija bodo gostili fotoamaterje iz Maribora, septembra pa bo sta imela kombinirano foto in likovno razstavo Adi Fink in Branko Čušin. Predvidevajo tudi samostojne razstave po Sloveniji ter klubske večere z dia predavanji. Veliko pozornost pa bodo posvetili pripravam za praznovanje 70-letnice kluba, ki bo v letu 1995.

Besedilo in foto:
Lojze Kerštan

Sam praznik ob dnevu slovenske kulture pa se je nadaljeval s koncertom vokalnega kvarteta DO, ki je s svojim pestrim programom in odličnim izvajanjem občinstvo povsem prevzel.

Prireditve se je odvijala pod pokroviteljstvom dežele Furla-

nije-Julijske krajine, videmske pokrajinske uprave in špetrske občine.

„Od Pliberka do Traberka“ – srečavanja pevskih zborov po raznih krajih Koroške tu in onstran meje. V soboto so v šentprimškem kulturnem domu nastopili poleg zbora „Danice“ še kvintet Ajda pod vodstvom Cite Galič (na sliki ob citrah), moški nonet Črnjanski pobi (vodi Marjan Trdina) in pa mešani zbor Mato iz Črne pod vodstvom Mojce Kovač.

Jezik je duša

JANKO MESSNER

Delo Cankarja je Cankarjevo delo

Sosedovanje z Nemci se nam pozna v narečjih: dol sedi! pravimo. Nемец je temeljit. Tudi njemu bi za razumljivost zadoščalo: s e t z d i c h ! Kakor zadošča nam: s e d i ! V takšne nepotrebne jezikovne homatije nas spravlja dobesedno brezglavo prevajanje iz nemščine, primer je iz SV 27. jan., str. 3: „Pripadnost k slovenski narodni skupnosti na Koroškem je subjektivna odločitev posameznika.“ Ne vem, kako bi v piscu prebudil jezikovni čut: Sedli smo k mizi, šli smo od mize. Ker smo lahko sedli k mizi, smo lahko šli od nje, „k“ pomeni po nemško „zu“, p r i - p a d a t i p a „ z u - g e h ö r e n “, j m d m . o d e r e i n e r S a c h e z u g e h ö r e n , a n g e h ö r e n ; z u j m d m . o d e r e i n e r S a c h e g e h ö r e n . „ E i n e r p o l i t i s c h e n P a r t e i z u g e h ö r e n “ j e p o s l o v e n s k o : p r i p a d a t i p o l i t i c h n i s t r a n k i ! Če pa Nемец pri samostalniški izpeljanki uporablja še en dodaten „zu“, je to po njegovi volji, ne more pa biti po slovenski. Torej „Zugehörigkeit zur slowenischen nationalen Gemeinschaft (Volksgruppe)“ je po slovensko samo: „pripadnost slovenski narodni skupnosti. Die Zugehörigkeit zur Arbeiterklasse – pripadnost delavskemu razredu! Pripadnost tej ali drugi veroizpovedi, mož ne pripada nobeni stranki ipd.

In kaj je s „subjektivno odločitvijo posameznika“? Ta nikakor ni v redu – hočem reči: v jezikovnem smislu, saj Slovenec v vseh takšnih primerih uporablja svojilni obliki na -ov-ova-ovo ali „in-ina-ino“, torej „p o s a m e z n i k o v a subjektivna odločitev“. Je Josipa Jurčiča zgodba „Sin sosedar“ ali S o s e d o v s i n ? Govorimo o „besedi matere“ ali vendarle o m a t e r i n i b e s e d i ? O „grehu očeta“ ali o o č e t o v e m g r e h u ! O delu Cankarja? Ali o C a n k a r j e v e m delu?

Lepo bi bilo, če bi mi na tem mestu kdo oporekal: Kaj pa, če moraš prevesti: Ivan Cankars Werke? – Imaš prav, če imamo ime i n p r i i m e k , p a n e m o r e m o m i m o s a m o s t a l n i k o v e g a r o d i l n i k a : d e l a I v a n a C a n k a r j a . Slovenščina „Našega tednika“ in „Slovenskega vestnika“ ... ne vem, kaj bi rekel, ogledalna podoba piscev, ki ne berejo lepih slovenskih knjig... In med seboj raje nemško govorijo ko slovensko. Da. T e d n i k o v i n V e s t n i k o v j e z i k , b o g z v a m a i n v a j i n i m z a p u š c e n i m b r a v s t v o m !

Datum	Kraj	PIREDITVE	Prireditelj
Četrtek, 24. 2. 19.30	v farnem domu v Selah	Večer ob svečah in poeziji; brali bodo udeleženci govorniškega tečaja in pesnik Tone Kuntner	KPD „Planina“
Sobota, 26. 2. 20.00	v občinskem centru v Šentrupertu v Celovcu	A. Strindberg: Gospodična Julija Predstava Mladinskega gledališča iz Ljubljane, ko- produkcija med Celovcem in Ljubljano	
Sobota, 26. 2. 20.00	v stari šoli v Šentjanžu	Koncert; nastopa skupina „Al Capone“, štrajhtrijo iz Ljubljane (čelo in dve violini)	SPD „Šentjanž“
Sobota, 26. 2. 14.00	v farni dvorani v Šmihelu	Skrinjica želja – igre in razvedrilo v družini. Vabljeni otroci s starši!	KPD „Šmihel“
Nedelja, 27. 2. 19.30	v Mestnem gledališču v Celovcu	Ivo Svetina: Šeherezada; gostovanje Mestnega gledališča iz Ljubljane; režija Tomaž Pandur	
Četrtek, 3. 3. 20.00	pri Jokinu v Celovcu	Iztok Mlakar – predstavitev nove kasete oz. CD	KDZ Celovec
Četrtek, 3. 3. 19.30	v Domu v Tinjah	Lepote velike praznine – skozi Saharo: ena od zadnjih velikih pustolovščin današnjega časa; predavatelj Mirko Bogataj	Dom v Tinjah
Petek, 4. 3. 20.00	v farnem domu v Šentjakobu	Iztok Mlakar – predstavitev nove kasete oz. CD	SPD „Rož“
Petek, 4. 3. 19.30	v Domu v Tinjah	Koncertni večer – Schubert, Mendelsohn-Bar- tholdy, Lortzing, Mozart, Wagner: Johannes Thon- hauser, bariton; Bruno Petrischek, klavir	Dom v Tinjah
Sobota, 5. 3. 9.30	v restavraciji „Volkskeller“ v Celovcu	Redni občni zbor Zveze koroških partizanov	ZKP
Sobota, 5. 3. 19.30	pri Kovaču na Obirskem	Neal – Ferner – Militarov: Trije vaški svetniki; režija Peter Militarov; gost. : Gledališče ob Dravi	Gled. ob Dravi, SPZ SPD V. Polanšek, SPD „Zarja“
Sobota, 5. 3. 19.30	v kulturnem domu na Radišah	Predavanje „ Zgodovina koroških Slovencev “; predava dr. Teodor Domej, Pedagoški institut Celovec	SPD „Radiše“
Sobota, 5. 3. 19.30	pri Florjanu v Vogrčah	Pevska revija „ Od Pliberka do Traberka “	SPD „Eдинost“
Nedelja, 6. 3. 14.30	v Domu v Celovcu	Koroška poje – osrednji koncert KKZ	KKZ
Nedelja, 6. 3. 9.30	v stari šoli v Šentjanžu	Kipling: Radovedni slonček; gostuje lutkovna skupina „Mi smo mi“ iz Celovca	SPD „Šentjanž“
Torek, 8. 3. 14.00	v kulturnem domu na Radišah	Proslava „ Dneva žena “; spored oblikuje domače društvo	Zveza slov. žena
Sreda, 9. 3. 19.30	v Domu v Tinjah	Predavanje in diskusija: 1938 – Avstrija ali Nem- čija? Po Schuschniggu za Hitlerja? Iz serije pre- davanj „ Dileme koroške zgozdvine “ predava dr. Teodor Domej, Pedagoški institut v Celovcu	Dom v Tinjah
Sobota, 12. 3. 19.30	v kult. domu v Šentprimozu	J.B.P. Molière: George Dandin ali kaznovani soprog; gostuje Šentjakobsko gledališče iz Lju- bljane; režija Janez Mejač	SPZ, SPD „Danica“
Sobota, 12. 3. 20.00	v stari šoli v Šentjanžu	Koncert skupine „ Die Interpreten “ z Bavarskega – bavarska narodna glasba	SPD „Šentjanž“
Sreda, 16. 3. 20.00	v Mladinskem domu v Celovcu	Predstavitve filmov „ Govorice – Das Gerücht “ in „ Karavanke “; barvna igrana filma	„Film Mladje“, KDZ
Četrtek, 17. 3. 21.00	v alternativnem kinu v Celovcu	Slovenski film „ Krč “	
od 26. 3. do 30. 3.		Izobraževalno potovanje v Umbrijo – Assisi, Peruggia, Spoleto in druga mesta; spremljata mag. Borut Uršič in rek. Jože Kopeinig	Dom v Tinjah

Zveza sovenskih žena
Tarviser Str. 16
9020 Klagenfurt/Celovec

Vabilo na proslavo ob **DNEVU ŽENA, ki bo v torek, dne 8. marca ob 14. uri v kulturnem domu na Radišah.**
Kulturni spored bo oblikovalo domače prosvetno društvo.
Prisrčno vabljeni!
Organizirale bomo avtobusni prevoz iz Podjune preko Celovca na Radiše.
Prosimo, da se za avtobus prijavite do petka 5. 3. 1994.

Kmečka izobraževalna skupnost (KIS) vabi na predavanje: Zdravje in plodnost tal

Seminar o zemlji (I): osnove – rodovitna tla
v petek, 25. februarja in sobota, 26. februarja '94
od 9.000 do 16.00 v gasilskem domu, Dob pri Pliberku

Referenta:
Renate in Peter Kopeinig, štajerski inštitut za ekološko kmetovanje
Cilj seminarja je: podpora kmetom za krepitev dolgoročnega obstoja kmetij
Prijave pisмено ali telefonsko na: KIS, Dr. Joško Tischler Park 1, 9020 Klagenfurt/Celovec, Tel.: 0463/38 24 38.

Informacijski večer:
Nevarnosti pri pospravljanju polomljenega lesa
– rešitev nevarnih situacij, delo z motorno žago, zaščitna obleka (Zadruga Pliberk bo nudila na ogled zaščitno obleko in orodje)
Referent: Ing. Huber (zavod za socialno zavarovanje kmetov)
v četrtek, 24. februarja '94 ob 20. uri v gostilni Juenna, Čepiče/Globasnica
Prispevek: 30.- šil.

Višja šola za gospodarske poklice
v Šentpetru pri Šentjakobu v Rožu

Objava

Vpisovanje v VŠGP in Gospodinjsko šolo je do 28. februarja 1994 v uradnih urah od 8.00 do 15.00, v soboto do 12.00 v šolski pisarni, po pošti ali po telefonu. Prijavnici priložite originalno polletno šolsko obvestilo ali od ravnatelja potrjen prepis.

Pogoji za sprejem: uspešno zaključena 8. šolska stopnja na ljudski šoli, glavni šoli ali gimnaziji. Potrebno je vsaj osnovno znanje obeh deželnih jezikov. Za Višjo šolo sprejemni izpit 6. julija 1994.

Naslov: VŠGP, Šentpeter 25, A-9184 Šentjakob, tel. 04253/2750, faks 2750-15

Zvezna gimnazija in
Zvezna realna gimnazija za Slovence,
Prof. Janežič-Platz 1, 9020 Celovec

Objava

Prijavni rok za vpis v 1. razred in višje razrede je do ponedeljka, 28. februarja 1994 v uradnih urah od 7.30 do 16.00. Predložiti je treba spričevalo prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz avstrijskega državljanstva.

Prijave za sprejem v gimnazijo lahko opravite v šolski pisarni ali pa se obrnete pisno na zgornji naslov. Sprejemne izpite bo treba delati le izjemoma. Odločilno bo letno spričevalo. Termin za sprejemne izpite: 6. in 7. julij 1994.

Strokovna kmetijsko gospodinjska šola v Šentrupertu, 9100 Velikovec, Klosterstr. 2, tel. 04232/3896

Objava

Vpisujemo dekleta in fante v Strokovno kmetijsko in gospodinjsko šolo, vpišete se lahko vsak čas. Pogoja: Dovoljena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika. V primeru, da 8. stopnja ni dovoljena, je možnost za sprejem s sprejemnim izpitom.

Ob danih pogojih dobijo učence/ učenci državno podporo.
Namen šole: Šola je primerna za tiste, ki si želijo ustvariti lastno družino in zato poglobiti znanje v šivanju, kuhanju, ročnem delu in vodenju gospodinjstva ter kmečkega turizma. Podrobnejše informacije pri vodstvu šole.

Dvojezična trgovska akademija,
9020 Celovec, Dr. Janežič-Platz 1,
tel. 0463/382400

Objava

Vpisovanje v TAK je do 28. februarja 1994. Pogoji: zaključek 4. razreda glavne šole ali gimnazije, uspešen zaključek sprejemnega izpita, ki bo 7. julija, dosežena starost 14 let do 31. 12. v prvem letniku, vsaj osnovno znanje slovenščine.

Poznejša prijava je mogoča le iz važnih osebnih razlogov interesa ali njegovega vzgojitelja. Prijavne formulare dobite v ravnateljstvu TAK. Šola nudi najboljšo gospodarsko izobrazbo avstrijskih šol. Absolventi imajo najboljše poklicne možnosti.

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE

18.10–19.00

Četrtek, 24. 2. Rož – Podjuna – Zilja

Petek, 25. 2. Kulturna obzorja

Sobota, 26. 2. Od pesmi do pesmi – od srca do srca

Nedelja, 27. 2.

6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel (mag. Klaus Einspieler)

18.10–19.00 Dogodki in odmevi

Ponedeljek, 28. 2. Volitve in obljube: Kaj pa Koroški Slovenci?

Torek, 1. 3. Partnerski magazin

Sreda, 2. 3. Glasbena sreda
večerna 21.05–22.00 Srednjeevropski obzornik

Slovenski vestnik čestita!

Gospo **Mileni Gröblacher** iz Škocijana za rojstni dan;
 gospe **Margareti Hobel** iz Spodnjih Vinar za rojstni dan;
 gospe **Margareti Karner** iz Dobrle vasi za osebni praznik;
 gospe **Albertini Smolnik** iz Zitare vasi za rojstni dan;
 gospe **Mariji Krušič** iz Škocijana za jubilejni rojstni dan;
 gospe **Marici Čertov** s Srednjega Kota v Selah za okrogli jubilej;
Pepci in **Tomiju Roganigu** z Radiš za 40. obletnico skupnega življenja;
 gospodu **Maksu Zmaucerju** iz Vogrč za 75. rojstni dan in god;
 gospe **Matildi Zwetti** iz Železne Kaple za rojstni dan;
 gospodu **Maksu Jeschu** z Metlove za 87. rojstni dan;
 gospodu **Hanziju Pušlu** iz Kamna za jubilejni rojstni dan;
 gospodu **Jožefu Gomerniku** za rojstni dan;
 gospe **Julijani David** iz Vogrč za rojstni dan;
 gospodu **Valentinu Končiču** iz Pliberka za rojstni dan;
 gospodu **Gregu Kristofu** iz Dvora za rojstni dan;
 gospe **Jožefi Vavti** iz Šmihela za rojstni dan;
 gospe **Matildi Lutnik** z Blata za rojstni dan;
Grazerjevima Ludmili in **Janezu Writzu** iz Štebna za 45. obletnico poroke;
 gospe **mag. Gabi Sitter** iz Suhe za rojstni dan;
 gospe **Mici Kuchar** iz Lepe ne za rojstni dan;
 gospodu **dr. Valentinu Simi** iz Celovca za rojstni dan.

Slovenski koledar 1994

Takšen je naslov koledarja, ki ga je s podnaslovom Letopis za slovensko narodnost na Madžarskem za porabske in gotovo tudi druge Slovence pripravila tamkajšnja Zveza Slovencev. Njen predsednik Jože Hirnök je v knjigi podpisan kot njen odgovorni urednik, člani uredniškega odbora pa so bili Irena Barber, Karel Holec, Brigita Korpič, Irena Pavlič in Marjana Sukič.

Koledar ima dva uvodnika, ki sledita Koroški kolednici. Prvega – z naslovom Dragi rojaki! je spodbudno napisal državni sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj, drugega pa (Dragi naši bralci!) v bistvu je to povzetek za porabske Slovence najpomembnejših dogodkov v lanskem letu – J. Hirnök. Med njimi je tudi 23. koroška likovna kolonija. Koledarski del, v katerem sicer najdemo nekaj zvonečih porabskih izrazov za mesece (npr. maj – risalšček, junij – ivanšček, avgust – mešnjek, december – prozimec), je nekoliko skromen, čeprav vendarle vsebuje slovenska osebna imena in lepo fotokroniko, v kateri so tudi štiri psonetki z že omenjenega avgustovskega enotedenskega vseslovenskega likovnega zbora šolske mladine, ki se je prvič dogajal v Porabju. Nasploh je slikovni del dovolj kakovosten, obsežen in vsebinsko bogat.

Erika Glanz, ravnateljica osnovne šole na Gornjem Seniku, od lani povezane s šolo v Mislinji, pod naslovom Šola – zveza – samouprava razglablja o sodelovanju šole z Zvezo Slovencev, kot ga opredeljujeta Zvezin statut in madžarski manjšinski zakon. Glede na splošen sedanj pomen pa najbolj izstopa razprava Slovensko narodno šolstvo v Porabju. Z že znano neprizanesljivo natančnostjo jo je napisala Valerija Perger, od slovenskega

šolskega ministrstva imenovana pedagoška svetovalka za porabsko slovensko šolstvo. Navaja podatek, da tamkajšnja slovenska manjšina šteje le še kakšnih 3000 duš. Njena mladež ima na voljo 6 vrtcev in 4 osnovne šole, skromna možnost za pouk slovenščine je še na gimnaziji v Monoštru. Najhuje je, da sta v tem šolskem letu že dve šoli brez 1. razreda, druge slabosti pa so: skoraj neuporaben učni načrt, ki tudi sicer dopušča slovenščino le kot učni predmet, kar pomeni, da slovenska manjšina nima drugega pouka v slovenščini (!) – kot ga pač ima v Sloveniji madžarska v svojem materinem jeziku; neuporabni učbeniki in – kar je še zlasti nesprejemljivo – slovenščine premalo večji učitelji.

Precej vsebine je v porabski slovenščini, še največ po zaslugi Irene Barberjeve, ki ji je lani Zveza založila prav tako v narečju napisano knjigo povesti Trnova paut. V Koledarju ima besedila Lidje, na štere smo leko ponosni (razgovori s kulturnimi delavci), Brez dela (zgodba, kot jih piše življenje) ter Nika za smej, s katerim se knjiga dobrovoljno konča. Tu je še pretresljiv prispevek znanega prekmurskega znanstvenega delavca Vilka Novaka. Pozdrav merajočim!, ki državi Sloveniji nekako tako kot Pergerjeva očita premalo skrb za Porabje. Prav njegovemu življenjskemu prazniku je namenjen priložnostni zapis Marije Kozarjeve Naš Vilko Novak so 85 let stari. Dosledno zvesta narečju je ista gospa napisala še prispevek, namenjen profesorju monoštrske gimnazije Kalmanu Vakarcu in lanski stoletnici te tudi za tamkajšnje Slovence pomembne ustanove.

Na sploh je položaj manjšine obdelan tako temeljito, da nam Koledar lahko služi kar

kot priročnik za ta vprašanja. Irena Pavlič nas seznanja z lani sprejetim manjšinskim zakonom na Madžarskem za njenih 13 manjšin in vključuje tiste člane, ki se nanašajo na Slovence. Zakon prepoveduje asimilacijsko politiko in registriranje manjšine, določa šolstvo in zastopanje v skupščinah, zastopnost manjšine v sredstvih obveščanja, svedobno uporabo materinščine... Posebna zanimivost: zakon je vsaki manjšini dodelil enkratni premoženjski prispevek. Slovenci dobijo 15 milijonov forintov – kot večina drugih. Geza Bačić objavlja prispevek Uresničevanje pravic narodnosti v Sloveniji, Renata Mejak pa Demokratične družbene spremembe in stiki manjšin z narodno matico.

Tisk (štirinajstdnevnik Porabje) ter radio in televizijo kot napomembnejša sredstva obveščanja obravnavajo Ernest Ružič, Katalin Munda Hirnök in M. Kozarjeva. Mladen Pavčič poroča o Vilenici 93, Damijana Zelnik pa o 18. srečanju narodnih manjšin, ki je bilo lani v Bratislavi in ga je kot vsa prejšnja pripravil Franci Zwitter st.

Nekaj spominov na svoje delo v Porabju je v sestavku Iz moje porabske kronike opisal Jože Graj.

Koledar s svojimi 160 stranmi gotovo dostojno zastopa porabske Slovence v slovenskem kulturnem prostoru. Seveda pogrešam kaj več izvirne književnosti, ki je je tam sicer na sploh zelo malo, in najbrž so se zaradi nujne zadrege z njo v uredništvu odločili za ponatis dveh Kocbekovih pesmi. K sreči takšna ustvarjalna prizadevanja – predvsem v narečju – dokaj uspešno spodbuja njihovo glasilo Porabje in morda si lahko že v bližnji prihodnosti tudi na tem področju obetamo kaj žetve, saj E. Glanz omenja, da učenci seniške šole že kaj napišejo zanj.

Franček Lasbafer

Iz ženskega vidika

O „dobrih“ materah

piše Štefka Vavti

V preteklih letih sem večkrat pisala o vlogah, ki jih naša družba pripisuje ženski: Ena najvažnejših je menda vloga matere, kajti če ženska ne bi bila pripravljena vzeti nase materinstva, bi človeštvo kaj kmalu izumrlo, o slovenski narodni skupnosti pa v tej zvezi sploh ni treba govoriti.

Dejstvo je, da so slovenski predstavniki – prav v tistih časih, ko sta narodnostna politika in vzdušje na južnem Koroškem posebno pospeševali asimilacijo – posebno pogosto (indirektno ali direktno) apelirali na slovenske matere, češ da naj skrbijo za potreben naraščaj. S tem, da smo rodile otroka, pa seveda ni bilo konec, o tem sem pisala že pred štirinajstimi dnevi. Z vzgojo otrok so nam pripisovali še, da zbudimo njihovo narodnostno zavest, da jih učimo slovenščine, da smo jim dober vzgled ipd.

Povsem drugačna pa je slika o „dobrih“ materah, ki jo „rišejo“ naši otroci. Ob povpraševanju otrok si jih je 56 odstotkov zaželelo, da naj bi imele matere več časa zanje, 54 odstotkov pa, da naj bi bile vedno razigrane in vesele.

Za mojega sina sem – to že vem – najboljša mama tedaj, če mu tisto, kar si pravkar zaželi, dovolim. V tem primeru je tudi hitro pri roki s komplimentom: „Ti si ljuba mamica!“ Kaj pa v nasprotnem primeru, če njegovi želji ne ustrežem? Psovke, ki jih slišim ob teh (pogostejših) priložnostih najbrž dobro poznate, zato jih ne bom naštevala.

Še bolj komplicirano pa postane, če si ogledamo nekatere predstave naših moških, na primer našega najdražjega, o „dobrih“ materah: Nekateri so prepričani, da smo ali dobre matere ali pa dobre žene, nikdar pa ne moremo biti oboje hkrati. Zakaj, se boste vprašale? Ker – tako vedo povedati poznavalci ženskega spola – ženska, ki je obenem mati, zgubi na erotični privlačnosti...

Sicer ne vem, ali je res tako. Dejstvo, da ima večina bralk več kot enega otroka, je – tako menim – najboljši in najbolj prepričljiv protidokaz.

Vendar je zaključek moje razglabljanja o „dobrih“ materah deprimirajoč, kajti vse kaže, da se nikdar in nikoli ne bom mogla šteti k tako imenovanim „dobrim“ materam, ker pač ali na tem ali pa na drugem področju nisem in nikdar ne bom perfektna. Kako pa je pri vas?

GETOIZACIJA IN

Manjšine morajo vedno znova izterjati pravice s pomočjo ustavnih pritožb.

KONFLIKTI - ALI NOVA

Da se mora manjšina teh sredstev posluževati, je pravi skandal in dokaz za neustrezno

KULTURA SOŽITJA NA

in neodgovorno politiko v odnosu do narodnih manjšin. To hočemo Zeleni spremeniti.

KOROŠKEM?

Zato prosim da glasujete za Zelene. Vaš glas odloča.

DIE GRÜNEN - ZELENI, DELOVNI KROŽEK MANJŠIN ZELENIH, Priesterhausgasse 1/1, 9020 Celovec
 Tel 0463/515326, Fax 0463/504619

TEREZIJA STOISITS:

„Manjšine morajo vedno znova izterjati pravice s pomočjo ustavnih pritožb. Da se mora manjšina teh sredstev posluževati, je pravi skandal in dokaz za neustrezno in neodgovorno politiko v odnosu do narodnih manjšin. To hočemo Zeleni spremeniti. Zato prosim da glasujete za Zelene. Vaš glas odloča.“

**Vabilo
XXXVI.
skoki za
Ziljski pokal**

in memoriam
Dr. Janko Wiegele

v nedeljo, 27. 2.
1994 ob 12.30 uri

na skakalnicah
50 m, 75 m

Športno društvo
Zahomec

Zmagoviti odbojkarji iz Doba s trenerjem Brankom Golobom

Odbojka

Dob premagal Kagan!

SK Puntigamer Aich/Dob : WAT - Kagan
3:1 (15, 13, -9, 12)

Zmaga proti Kaganu je bila najboljši dokaz, da Dobljani štejejo med najboljše ekipe v Avstriji, seveda pa je pomenila tudi velik uspeh za moštvo in za trenerja. „Vse igralce je treba pohvaliti,“ je menil po tekmi trener Doba Branko Golob.

Tudi za gledalce je bila tekma zelo napeta. V prvih dveh nizih je na-

sprotnik dolgo vodil s točkami, a vseeno je igralcem Doba uspelo, da so si nabrali le 9 točk. Četrta niz pa je pomenil spet vrhunsko igro in hkrati odločitev: zmaga!

Naslednja igra pa bo proti zadnjemu na lestvici, proti SL Linz, na domačih tleh. kaj drugega kot zmaga ne pride v poštev, pravijo Dobljani.

Marko Trampusch

Smučanje

Užnik avstrijski prvak v veleslalomu

Veliko presenečenje je Danielu uspelo na avstrijskem prvenstvu v veleslalomu. Prepričljivo je zmagal pred Schönfelderjem in si tako osvojil naslov avstrijskega prvaka v veleslalomu.

Da ta uspeh ni bil le muha enodnevnica, je

dokazal, ko je dan na vrh pri FIS tekmi - zopet veleslalom - ponovno premagal sotekmeca Rainerja Schönfelderja. Vsekakor dve zelo pomembni zmagi, ki sta dokazali, da je Daniel Užnik tudi v veleslalomu med najboljšimi v svojem letniku.

Celovško srednješolsko prvenstvo

Tega tekmovanja se je udeležilo veliko slovenskih smučark in smučarjev, ki so za razne šole osvojili odlična mesta. Najhitrejši dneva je bil Daniel Užnik, ki je bil več kot štiri sekunde hitrejši od drugouvrščenega.

Rezultati:

Šolarke I: 2. Katrin Rust (BG Mössinger), 3. Martina Lausegger, 4. Breda Zablatnik, 5. Simona Hartman (vse Slov. gimn.)

Šolarke II: 1. Manuela Petek (BAKI), 2. Andrea Lutz (BG Mössinger)

Mladinke: 1. Birgit Filipič (BORG), 2. Tatjana Zablatnik (Slov. gimn.) 3. Karin Kruschitz (HAK), 4. Marion Maloveršnik (BORG)

Mladinke II: 1. Silvana Oraže (BORG)

Otroci: 1. Simon Tischler, 3. Jakob Ogris (oba Slov. gimn.)

Šolarji II: 2. Dominik Mak (TAK)

Mladinci I: 1. Daniel Užnik (BORG), 2. Markus Vouk (BG Mössinger), 3. Janez Tomc (TAK)

Mladinci II: 2. Aleksander Mak (TAK)

Košarka

Poraz in zmaga

Mladinci SAK so v zadnjih tekmah ponovno pokazali, da štejejo pri sovrstnikih med najboljše.

Čeprav so v prvi tekmi proti trenutnemu prvouvrščenemu moštvu iz Beljaka podlegli s 67:58, so v povratni tekmi, ki je bila zelo napeta,

zmagali z eno točko prednosti. Gotovo je košarkarjem pomagalo bučno navijanje pristašev in prijateljev, posebno pa še krepka podpora s strani staršev, da so sicer tesno, a vendarle premagali nasprotnike, ki so bili telesno dosti močnejši.

SAK : ASKÖ Beljak 53:52 (28:25)

Janez Tomc (18 točk), Stojan Vavti (12), Marko Jolešek (10), Jager Nejc in Tomaž Jager (3), Martin Majhen in Tomaž Hribernik (2)

Landskron : SAK 61:87

Nejc Jager (25), Janez Tomc (25), Tomaž Jager (21), Filip Ereiz (7), Martin Majhen (6), Marko Kuežnik (2), Thorsten Umek (1).

V zadnji tekmi pred počitnicami pa so jasno premagali košarkarje Uniona Celovec s 100:24! Prvič je mladim košarkarjem uspelo v tekmi dati 100 točk.

Nov obraz pri SAK

Tomislav Bošnjak: "Upam, da bom izpolnil vsa pričakovanja"

Tomislav Bošnjak se je rodil v Sarajevu, kjer je igral tudi pri tamkajšnjem prvoligašu Sarajevu, s katerim je postal prvak nekdanje Jugoslavije. Nadalje ga je njegova nogometna pot vodila tudi v Malto in Islandijo, kjer je igral dve leti. Prav tako je igral za Olimpijo Ljubljana, zadnje jesen pa je bil najboljši strelca II. ligaša Avto bum. Sedaj se je odločil, da igra za SAK.

Zakaj?

„Prišel sem zato, ker me SAK potrebuje, poleg

tega pa je SAK močan in dober klub. Seveda potrebujem nekaj časa, da se bom vsemu privadil. Vendar se ni težko vključiti v tako prijetno družino, ki me je tako dobro sprejela.

Tako vodstvo SAK kot tudi gledalci imajo velika pričakovanja, kar se tiče tvojega prispevka k uspehu.

„Dobro se zavedam, da od mene vsi veliko pričakujejo. Zato upam, da bom uspešen in tudi zame velja cilj, s SAK priti v II. zvezno ligo.“

Sankanje

Sankanje SŠK Obir

Zaključno tekmovanje je brezhibno izvedel Slovenski športni klub Obir. Proga v Koprivni, ki je letos služila že vrhunskemu športu, je bila tokrat za ljudske sanke kar precej zahtevna. Le redkim je uspela vožnja brez večjih napak. Še najbolj jo je obvladal Hanzi Smrtnik, ki jo je kar dvakrat prevozil v najhitrejšem času, povrh pa z bratom Markom zmagal tudi pri dvojicah.

Predsednik J. Maloveršnik je lahko pozdravil na štartu čez 40 posameznikov in 12 dvojic.

Vsi zmagovalci in dru-

gouverščeni tega dne pa so: Manuela Jung in Sabrina Žura, Dominik Rozman in Michael Žura, Nataša Netschemer in Krista Urbančič, Harald Božič in Denis Kovačič, Aleksandra Urbančič, Andreas Urbančič in Erich Storgl, Theresia Žura in Christine Kulturet, Hanzi Smrtnik in Michael Sadolšek, Inge Karničar in Rozi Kogoj, Josef Karničar in Michael Traunik, Josef Jung in Rudi Čertov ter Hanzi Smrtnik/Marko Smrtnik in Michael Sadolšek/Pauli Ošina.

T.M.

Tomislav Bošnjak, tretji legionar SAK

Slovenska športna zveza, Slovensko planinsko društvo Celovec in Slovensko prosvetno društvo „Rož“ v Šentjakobu v Rožu vabijo na

16. zimski pohod „Arihova peč“ '94

v spomin na padle borce pod Arihovo pečjo

ki bo v nedeljo, 6. 3. '94 s pričetkom ob 9. uri (odhod na kočo med 9.00 in 12.00 uro) **Pri Polancu na Čemernici** (Hodnina) nad Šentjakobom v Rožu

Pohod: Od Polanca preko bivšega partizanskega bunkerja do planinske postojanke „Koča nad Arihovo pečjo“ (1084 m) in po drugi smeri nazaj mimo Resmanove lovske koče do Polanca.

Pogoji za udeležence: Na XVI. zimskem pohodu „Arihova peč“ lahko sodelujejo vsi. Udeleženci pohoda morajo biti zimsko in planinsko opremljeni. Pohodniki se morajo držati proge, ki je za pohod označena. Pohodniki se vzpenjo na planino Bleščečo - koča nad Arihovo pečjo (kontrolni žig) in se preko Resmanove lovske koče (kontrolni žig) vrnejo po označeni poti do cilja pri Polancu najkasneje do 15.00 ure.

Prijave in štartnina: Prijave sprejemamo na dan prireditve med 9.00 in 12.00 uro. Štartnina znaša šil. 50.- (tolarjev 500,-) za odrasle in šil. 40.- (tolarjev 400,-) za otroke in mladince. Štartnina se plača pri prijavi. Pohodniki prejmejo na štartu kontrolni kartonček in značko.

Nagrade: Vsak udeleženec pohoda dobi diplomo za udeležbo, če predloži po prihodu v cilj kontrolni kartonček.

Kdor se 5. udeleži zimskega pohoda „Arihova peč“, prejme posebno zlato značko. 5-kratno udeležbo mora dokazati s petimi zbranimi kartončki.

Okrepčila, zdravniška služba: vsak udeleženec dobi toplo pijačo in klobaso. Za zdravniško službo je poskrbljeno. Vsak udeleženec sodeluje na lastno odgovornost.

Dovoz in parkirni prostor: Iz Šentjakoba v Rožu vodi označena pot proti Področci/Rosenbach, preko vasi Leše/Lessach, Svatne/Schlatten in Hodnina/Kanin do štarta na Čemernici. Pot bo označena s kašipoti „Arihova peč“. Parkirišča so na razpolago.

Zimski pohod „Arihova peč“ bo ob vsakem vremenu.

Obir pokal 93/94 zaključen

Že več kot desetletje se merijo sankashi okoli Obirja v kombinaciji za Obir pokal.

Letošnji reglement je določal, da se morajo tekmovalci udeležiti vsaj treh tekem. Tako so torej šteje za uvrstitev sankaske tekme SPD Zarja, SPD Valentin Polanšek in SŠK Obir, tekmovanje v Šmarjeti pa je izpadlo. V nedeljo so na za-

ključni prireditvi v Lepenju prejeli nagrade naslednji zmagovalci: Manuela Jung, Dominik Rozman, Nataša Netschemer, Harald Božič, Jožica Storgl, Michael Traunik, Josef Jung in Walter Žura.

Podelitev sta opravila dr. A. Brumnik in A. Rozman.